

henk bloemhoff

Foddel M MERIS

FODDELPENNERI'J

van
Henk Bloemhoff

teksten van lieties
riempies
gedichten

in de *Stellingwarver tael*

een uitgifte van de Stellingwarver Schrieversronte
Oosterwoolde, 1974

SSR-02

Niks uut dit boek mag naomaekt en/of eupenbaor maekt wodden deur drok, fotocopie, microfilm of op wat veur ere wieze dan ok, zonder dat' daor van te veuren schriftelik goetvienen van de schriever veur kregen hebben.

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photo-print, microfilm or any other means, without written permission from the writer.

© 1974, Henk Bloemhoff, Ni'jberkoop.

omslag: Sietske A. Bloemhoff, Ni'jberkoop.

foto's: J. van der Duin, Berkoop.

citaten uut: Huxley, A., *Heerlijke nieuwe wereld*. Amsterdam 1971¹⁰, blz. 61 en 201.

druk: Taconis B.V., Wolvege.

„... daansten Lammegien en Henderk toch in een ere wereld — de waarme, de kleurige, de deur alles henne vrundelike wereld van de *soma*-vekaansie. Wat was iederiene aorig, knap en gezellig. „Flessien, an jow hang ik mit mien hatte . . .” Lammegien en Henderk hadden dat, waor heur hatte naor longerde . . . Ze zatten d'r in, hier, now — veilig d'r in, mit et mooie weer, en de locht die altied en iewig blauw was. En doe de zestien, die hatstikke mu weren, heur seksofoon an kaante legd hadden en et synthetische meziekapperaot de alderni'jste staorige Malthusiaanse blues heuren leut, hadden ze twielingpoppen die nog niet geboren weren wezen kund, die tegere zachies henne-en-weer-denne gongen op de golven van een oceaon van bloedsurregaat die in een flesse zat . . .”

(Aldous Huxley)

„... dat daorum zing ik van Stellingwarvers mit mekere, hool et Stellingwarfs in ere, en van Foddelpotteri'j, Foddelpenneri'j, geef mi'j een paoskei, dan gao ik jow veurbij!”

(Jan mit de Pette)

Jan mit de pette

Ik bin Jan mit de pette
Ik zwarf deur dit laand
Ik zinge mien zankies
De gitaar in de haand.

Jan mit de pette
Och bruuk jow verstaand
As ik dat meet
Is 't gien kwat meter laank
Jan mit de pette
Och bruuk jow verstaand!

Ik zing veur de meensken
Veur aarm en veur riek,
Ik hebbe gien huus
Dat ik slaop bi'j de diek!

Jan mit de pette
Ie hebben gien geld,
Zoe'n kerel die moe'k niet,
Dus ruum mar et veld,
Jan mit de pette,
Ie hebben gien geld!

Och mien mooi maegien,
Luuster naor mi'j
Veur jow is dit lietien,
Daor speule ik bi'j!

Jan mit de pette
Wat moe'k daor mit doen?
A'k naor jow luuster

Dan doe'k 't „ uut fesoen”,
Jan mit de pette,
Wat moe'k daor mit doen?

Lieties die geven
De meensken toch fleur.
Et maekt je vaeks bliede . . .
En daor bij' hier toch veur?

Jan mit de pette
Dat staot mi'j wel an!
Aj' veur mi'j zingen . . .
Wat kost mi'j dat dan?
Jan mit de pette,
Et staot mi'j wel an!

Wel mooi lief maegien
Dat is niet zo duur!
Een tutien van jow,
Dat vraag ik as huur!

Aoh . . ! wi'jt de wiend uut
Dié hoeke ? ! !
Hier hej' iene!

Jan mit de pette
Dat zat jow niet glad!
Jan mit de pette
Die tuut heb ie hád.
Now moet ie an 't wark . . .
Dus speul nog es wat?!

Dichter

Mien haoren wapperen in de wiend
Ik hope dat hi'j mi'j aorig vient
Mar et is haast, de laene is rood
De blatties an alle bomen dood
... En ik hebbe mien heufd naor beneden.

Ik weenske dat ik zien stemme heur,
Zien woorden, zien riempies, et gef t mi'j fleur
Mar et is haast, de laene is nat
En hoe ik ok pieker, wat gef t mi'j dat
... En ik hebbe mien heufd naor beneden.

Ik weet niet as 't klaore liefde is
Ik bin van him nog niet al te wis
Mar et is haast, de laene is koold,
Ik wil him niet missen, nog veur gien goold,
... En ik hebbe mien heufd naor beneden.

Ik wol liever daansen!
Ik wol liever aansten
Dichter bi'j jow,
Dichter,
Dichter bi'j jow,
Dichter in mi'j,
Dichter in jow,
Dichter,
Dichter ... van mi'j!

Jan Meiske

Och beste Sunderklaosien
Al bi'j' een oolde man
Ie verkeken j'op Jan Meiske
Dat reken ik jow an.
Ik ken him al zo lange
De juffer vun 't een schat.
De liefste van 'e schoele
Al slikt' hi'j heur om 't gat!

Hi'j was zien memmen poppe
En buurvrouw vun him knap.
Was aorig veur de meester
Keek daele op Jan Rap.
Hi'j slaegde veur examens
Hi'j wodde al 'n vent.
En zundagsaovens daansen
En luustren naor een band.

Hi'j kamde him een beatlepruuk
Mem zee: „Ie moe'n een meid!“
En pattie weken laeter . . .
Doe was dat al een feit!
Doe mos ie him es heuren.
Hi'j zweerde, hi'j was man!
Al praot Heit alles veur . . .
Wat is hi'j trots, die Jan!

Gien seks veurdat ze trouwen
Dan moej' eerst an 'e ring.
Mar as zi'j now mar andringt . . .
Dan kocht hi'j heur zoe'n ding!
Tot die tied blift heur slabbe veur

Hiĳ slippert keer op keer,
Dan zwetst hiĳ tegen zien maoten,
Hiĳ is ja al meneer!

't Is toch zoe'n kreerze kerel,
Zo aorig en sportief
Mar hiĳ wiĳt mit alle wienden mit,
Hiĳ het gien hatt' in 't lief!
Now moet d'r haost een aende
An dit Stellingwarfs verhael,
Jan haelt daarom de groeve wel,
Mar hier is mien „morael“:

Och beste Sunderklaosien
Hiĳ is mar koolde kak!
En as ik now mien zin kreeg . .
Dan gong hiĳ in de zak!
Jan Meiske, Jan Meiske,
Is die jow dan naor 't zin?
Die kreeg biĳ miĳ gien sukertaoi,
En speulgoed liekemin!

Laeste keer

Ik leup om jow huus en jow hiem toe
Ik zocht om jow hatte en haand
Al leup ik jow deure niet plat
Ik ston veur jow in de braand

Et was een haastige aovend
Op jow kaemertien braande locht
Al weren d'r duzend maegies
Alliend an jow had ik docht

Wi'j haandelen as zaekenluden
Ie praoten mar uteren jow niet
Et locht zo geel as sefraan
Ik daenke now wodt et mien tied

Al heb ie donkere ogen
Al is jow haor zwat as de naacht
Ie kieken blik as een liek
Ie hadden dit ok al verwaacht

Al heb ie de hieltied twiefeld
Tot an disse laeste keer
Al hul ik van jow, ik zwarf now
En ik kom bi'j jow nooit weer

Doe jow deure now mar toe en zeg et mar gauw:
De groeten tot kiek, de groeten tot kiek

De bakkiesman

Veurjaor, haast of bi'j zommertied
Lopt hi'j bi'j de dieken.
Mit een bak op de rogge,
Sjouwt hi'j 'm uut de lieken!

As hi'j dan op je hiem an komt
Die man mit zien negosie,
Lat hi'j oons al zien weren zien,
Praot dan vaeks een posien!

Ielestiekies en veterbaand,
Klossies gaoren, knopen,
Kaamferballen en kammegies
Kuj' bi'j him vaeks kopen!

Moek' en kiender kroepen op
De kni'jen bi'j et bakkien.
As hi'j ok bi'j je koffiedrinkt,
Krieff' wat uut een vakkien!

Alle kiender die meugen him,
Laoten 't touwgien springen,
Daansen as hi'j bi'j heur komt,
Willen veur him zingen!

Bakkiesman, daor hej' de bakkiesman,
Maegies, jongen, kiek daor komt hi'j an!

Piepmoes

Ik snuffel en ik snoeve,
Ik bin een stoere moes.
Ik hole niet van katten,
Ik bin niet veur de poes!

De katten bin mien burenen,
Die spoeken vaek' om huus.
Dan daenk ik: „Grote kringen!
Oe bleven jim mar thus!”

Laest zollen ze deur de schostien.
Dat vul heur lang niet mit.
Klaos Kaeter kreeg zien stat doe
Op 't hiete kachellit!

Klaos joepste naor beneden,
Kwam daele mit een boem!
Ik zag dat krek gebeuren,
Ik lachte mij haost kroem!

Ik zat daor mar te gniezen
En zee: „Hoe vuult dat, maot?”
Klaos klauwde mit zien naegels,
Hij wodd' ofgrieselik kwaod!

Zeg beste kammeraoden
Ik moet er gauw vandeur.
Want daor komt Klaos de Kaeter,
Die is nog raozend, heur!

Al bin 'k de sterkste piepmoes
Van 't hiele heer en veer,

Die Klaos is zo gremietig,
Die stao ik now niet meer!

Piepmoes, Piepmoes, ie min mien kammeraad,
Piepmoes, Piepmoes, ie bin mien beste maot!

Makkinge

Een polder, een iesbaene, laenen, wat bos
En bouwlaand en patties, een wal mit gruuu mos

Een schoele, een karkien, de winkel van Haarm
Waor vroeger de tram leup, hej' now briede baarm

De botterfebriek en de brink miet zien pompe
En oolde Piet Post mit zien stokkende klompe

Ja machtig dat bin ze, ja haost allegeer
Mar iene is keuning, van dörp en van heer

Bedeerd en hiel ernstig, zo dri'jt die mar deur
Die keuning van Makkinge, altied mar deur!

Iewenlaank keuning van oolden en kiend
Dat blift die oold meule, in weer en in wiend!

De jaorgetiedenronte

De haast mit zien blaeden
De haast mit zien wiend
Kestanjens en ekkels veur ieder kiend
De haast mit zien regen
De haast mit zien wiend
Kestanjens en ekkels veur ieder kiend.

De winter wodt keuning
Op bouw en om huus
Hi'j zijt op de eerde een deken van pluus
De winter zien vlokken
De winter zien pluus
Een deken op eerde, op bouw en om huus

De meitied komt an
En gruun wodt et laand
De kiender die geven mekere de haand
De voegelties zingen
En gruun is et laand
De meensken die geven mekere de haand

En dan komt de zommer
Die riept al et zaod
En grös dat as huj douk de schure in gaot
De klokheide bluuit en
De zunne riept zaod
En 't grös dat as huj douk de schure in gaot

Jow mond is et veurjaor
Zo zaachte en teer
De winter jow huud, jow glaans en nog meer
De haast is jow haor

En jow ogen bin veer
Zij bin as de zommer, zo riepe en teer

De haast mit zien blaeden
De winterse wiend
Et veurjaor dat weensk ik veur ieder kiend
De zommerse waarmte
De kop in de wiend
Gelok ja gelok ja dat weensk ik elk kiend!

... En de kring gaot wieder, de kring gaot deur
En mit jow an mien haand gaot et leven veur
En de kring gaot wieder, de kring gaot deur
En mit jow an mien haand wil ik altied deur!

Hujjinge

De waegens die rattelen over de reed
Ze haelen et huj op, dat is bi'j de vleet
Bi'j bulten en bulten, et grös gruuit mar deur
Et staot al weer hoge, et blift je haost veur

De tiempaol die tiemt alle huj bi'j mekeer
En allegeer bin ze benauwd veur et weer
De locht is de kraante, daor lezen ze in
Oe heden aj' heuren: de locht die liekt min

En as et dan driegen gaot, komt gauw de buurt
Die zorgen dan dat et zo lange niet duurt
De kiender die harken, ze zwieten heur nat
Bi'jtieden dan lopen ze d' oolden in 't pad

De nefies die bieten, 't is bruuierig weer
En hiel in de veerte daor locht et een keer
Zo lievelao komt et dan allegeer klaor
Mar ankeme weke wodt kre'k lieke zwaor

Mar veurdat ze votgaon, et zwiet op et heufd
Et huj in et haor, die oolden en jeugd
Die kroepen dan mit mekeer even bi'j de bult
Daor wo'n dan nog evenpies de reumelties vuld...

Hujjinge, hujjinge, wat toch een tied
Ie vrotten mar deur, ie bekommen haost niet
Hujjinge, hujjinge, wat toch een tied
Van zwoegen en zwieten, mit nocht en mit vliet!

Stellingwarver onzinnig draanklied nr. 2073^{1/2}

Stellingwarvers kun niet fietsen
De Stellingwarvers kun dat niet.
Stellingwarf is op 'e fiets niks weerd
Ze fietsen niet bij de tied!

Ik koddel haost in de sloot
Mien jong, ik trap me haost dood,
Ik riegelrolle van links naor rechts,
Dat ik koddel haost in de sloot!

Stellingwarvers kun niet daansen
De Stellingwarvers kun dat niet.
Stellingwarf is mit de daans niks weerd,
Ze daansen niet bij de tied!

Eerst de voete naor links,
En dan de voete naor rechts,
Ik diedel deur en weer aachter, veur
En weer die voete naor rechts!

Stellingwarvers kun niet vrijen
De Stellingwarvers kun zoks niet.
Stellingwarf is mit de seks niks weerd
Ze seksen niet bij de tied!

Eerst een tutien naor links,
Dan een tutien naor rechts,
En dan is 't al weer over volk,
Zo is in Stellingwarf seks!

Mar:

Stellingwarvers die kun drinken
Stellingwarvers kun niet zat,
Stellingwarf drinkt de kupies leeg
De Stellingwarver nemt zien pat!

Eerst een borrel veur mi'j
Dan een borrel veur jow,
Stellingwarf drinkt tot morgen deur
En ie heuren nooit een keer how!

Stellingwarvers kun now fietsen
En daansen van heb ik jow daor,
Vri'jen deur tot Sunt-Juttemis,
Mit drinken kommen ze niet klaor!

Eerst een borrel veur mi'j
Dan een borrel veur jow,
Proost dan, volk, in der iewighied
Ie heuren nooit een keer how!

Daansen en vri'jen en fietsen
Et liefste mar zonder verstaand,
Want zonder draank woj' niet groter, jong
Dan loop ie Moek' an de haand!

Gelukkige meensken

Greide en huzen en zommerse wiend
Een peerd en wat schaopen, een hontien, een kiend
Een dörp hiel modern en toch aenlik al oold
Tunen en akkers en garven van goold

Ze lachen, ze praoten, berabbelen mekeer
En 't alderbelangriekste is daor et weer
Al wodt d'r soms zegd: heur kultuur is niet groot
Ze helpen mekeer van geboorte tot dood

Al zegt men van oons: „'t Is de jeugd mar die zeurt”
Dan hebben ze toch wark'lik dit vassien niet heard
Want alle nijmoodse vienen wi'j ok niet goed
En hiel veul van 't oolde zit oons ok in 't bloed

Dit jongvolk dat wil de commune niet in
Wi'j willen veur laeter een huus, een gezin
Een stad daor kommen wi'j niet, een flat is een kruus
In oonze contreinen daor vulen wi'j oons thuus!

Gelukkige meensken, dat moe'n jim wel wezen
Wees bliede, gelukkig, tevreden
Gelukkige meensken, wi'j willen huus en arf
In 't meraokelse mooi Stellingwarf!

Woef . . . !

Beste meensken, hier bi'j omme,
Wi'j es lezen, wat a'k schrief?
'k Bin een hond uut et asiel,
Soms vervelend, meerstal lief!
'n Posien leden kwam ik bi'j jim,
Uut de stad naor Stellingwarf.
Bi'j een baos mit boerkeri'je,
Mit een machtig mooi groot arf!
'k Speul hier vaeke in et kaampien,
'k Diedel omme in de tuun!
En ik heur soms iens de baos niet
As ik in de wal omm' struun!
Bliede bin 'k, dat kuj' begriepen
'k Heb 't meraokel naor mien zin.
Mar dát is niet waor 'k om schrieve . . .
Dát hoeft niet de wereld in!
Nee, ik wol jim hier wat vraogen.
Op et plak, waor ik eerst was,
Zitten nog zoe'n veertig maoten
Mit pepier, én zónder „ras”!
Wi'j een hontien hebben, meensken,
Daenk dan evenpies an heur!
Daenk dan even an mien vrunden!
Daor bin wi'j slim daankber veur.

Kellie

Aarme Miene

Kienderpraot gefst meerstentieds
An de meensken veul plezier.
Elk die het zoks wel es heurd.
Nóg zoe'n staeltien lees ie hier!
Haansien had een knien. Een uje.
Oe zo wies was hi'j daor mit.
Mar . . . jim weten hoe dat gaot
As de ziekte d'r in zit!
Meerstal bin ze niet te redder,
Gaot de hiele koppel dood.
En ok Miene gong d'r an,
En dat het oons slim begroot.
Haans kon zoks nog niet begriepen,
Wol zien Mienegien niet kwiet.
En doe Heit et dier bestopte
— 't Jongien keek d'r naor intied —
En de eerde vaaste trapte
In een oolde dreuge sloot,
Zee Haans: „Heit toch! Niet zo stampen!
Zo gaot Mienegien ja dood!”

Burgerlike stand

(bladziede uut de nijste geschiedenis van Stellingwarf — opdreugen — naor et woord van Multatuli — an beide groot-regeerders van dat machtige laand Stellingwarf mit zien gleensterende laansdowen, die heur as een goddel van smaragd tussen venepetten en vrundelike dörpies deur kronkelen, dat machtige riek om 'e Lende henne . . .)

De burgerlike stand kwam
Niet meer in de kraante.
De burgerlike stand brocht
Ellende in et laand!

De regering hadde zegd:
Et gaot gien iene an.
Trouwen en de dood
Gaot een eer gien donder an!

En de meensken wodden lelk
Die vunnen 't mar een kruus.
Zoe'n kaele koolde kraante
Die wollen we niet in huus.

Want vroeger koj' nog lezen
Garriet trouwt mit Stien,
En Klaosien het een poppe
En Jouke die kreeg Trien.

Ie konnen vroeger lezen
Wat d'r was gebeurd.
Dan koj' je buren vraogen
Zeg hej'm 't ok al heurd?

Alle trouwt mit Grietien!
Ae . . . ! Die is toch veuls te oold!
Die het ja al een kiend.
Al is 't een kiend van goold!

De burgerlike staand was
Hiel wat weken vot,
De tied die ston doe stille
Et was toch ál te bot!

Gien iene kon meer doodgaon
Dat kon niet uut fesoen,
En de vrouwlu en de manlu
Die mochten 't niet meer doen!

Want as d'r es een kiend kwam
't Kon niet de kraante in,
En inkeld naor 't gemientehuus
Dat was oons veuls te min!

Och beste meensken, schaandel!
Et was ja veuls te slim.
Et was geboorteplanning,
Die slag die is veur jim!

De burgerlike staand die
Wol oons hiele laand, dat
De burgerlike staand staot
Now weer in de kraant'!

Gelok, zegen, in de bri'jpot!
Veur jim en ok veur mi'j.
Et trouwen kan weer deurgaon . . .
En d'r kun weer poppen bi'j!

Veurlichting

In et laand van Lute Varver
Gaot een bolse koe te keer.
Hieltied mar weer bollejaegen.
Kiek! Daor steigert hi'j al weer.
Kleine Jantien van de buren
Van zoe'n acht of negen jaor,
Staot er d' hieltied naor te kieken.
Tjong, wat dót die koe toch daor?
Moeke, dié moet dat wel weten!
Die het ja zoe'n groot verstaand.
Dat ze diedelt now de tuun in,
En ze pakt die bi'j de haand.
„Moeke, moej' now toch es kieken.
Kiek dan toch es! Daore! Toel
Kiek, die koe wil op een ere!
Waorom dot hi'j dat, die koe?!
Tja, . . . dan geven grote meensken
Bliek van emmers vol verstaand.
„Now, mien kiend, die koe wil kieken,
As ginds meer grös staot in 't laand!

Oolde plaets

Grune lanen, paorse heide
Boer en knechten drok an 't wark
Op 'e bouw mit drie man stark
't Peerd dat trekt de zwaore eide

Meensken, hier wodt warkt om 't leven
Bij de Lende wodt er mi'jd
Op 'e bouw daor wodt er zi'jd
't Schoften duurt er mar zo even

't Jongste zeuntien hudet schaopen
Mem klopt buten op 'n stoel
Wat is Pake daor van doel?
Bij de hujbult even slaopen

Waorum as wi'j veur jow zingen
Oolde plaets, zeg vraog ie j' of
Waorum wi'j mit zoveul lof
Zingen van jow vroeger dingen

Doef' nog stark en stevig weren
En jow bientwark hecht as ni'j
Ok al is dat veer veurbij
Zó zie 'k jow nog mennig keren

't Bin alliend herinneringen
Wat as west het komt niet weer
Mar al koj' mit oold niet veer
Dáórom willen wi'j veur jow zingen

't Rieten dak haost uut mekere
Haenebalken half vermaogd
Oolde plaets, een ieder vraogt:
Laot jow glorie toch in erel

Laeste Zommerdag

Burkeboom en honnebeie
Neutepolle, vleur
Alles nemt zoe'n betien ofscheid
En de haast komt weer.

Bij de hekkedam staon pinken
Toeten, al mar meer,
Voegels zwaarmen naor et zuden
Want de haast komt weer.

't Blauwe knopien straolt nog even,
Laeste heide bluuit.
Al mar veerder zakt de zonne
Want de naacht die gruuit.

't Laeste locht in schiemerdonker
Kleurt nog blaeden rood . . .
Mar de rouwraand van vanaovend
Maekt de zommer dood.

Lendelaand

Lendelaand
Zunnekaant
En een aentien veerder
Kwam zij ok wel eerder
Bin ik weer opnij
Bij de heideraand
Vrij en vrij en vrij!

Lendelaand
Mit mien haand
Kan ik wel staon te winken
Mar allienig pinken
Kieken mar naor mij
En mien tied die braant
Braant an mij veurbij!

Lendelaand
An jow kaant
Zwemt de ent' en snaetert
Waeter klotst en klaetert
Uut de welle vrij
Uut et iezerzaand
As de tied, veurbij!

Lendelaand
Zunnekaant
't Peerd dat draeft mar deur
Hoppe, bies mar heur
Echt, ik roep gien how
Breng heur an 't verstaand:
Maegien, hij wil jow!

Hee, kleine blonde

De jongste jeugd veurbij
Al drientwintig jaor
Zoveule dingen mitmaekt
En ok al beatlehaor

Ie wollen beprakkezeren
Hoe 't mit de wereld mos
We mossen schone holen
De heide en de bos

En ok gien oorlog langer
Mar vrede, iewen deur
Gien meensken meer vervolgen
Om karke of om kleur

En niet an rokeri'je
Mar toch wel veur de pil
En elk taboe in twienen
Alliend jow eigen wil

Zo klengel ie dan veerder
Mar vaeke schöt je ont
De wereld kan me basten
Zoks kraom ie dan weer rond

Want hoej' ok hoopt had hadden
Dat alles beter wodt
Ie daenken pattietoeren
De wereld gaot kapot

Die jonge die verminkt is
Vietnam, zo veer van huus

Sturf Jiezus Christus daorveur
Zien matteldood an 't kruus

D'r moet weer wat gebeuren
Dat ik wil weer opni'j
Want leven om de wille
Is 't ok weer niet veur mi'j

Mar zol et toch niet lokken
Jim raoden wa'k dan doe
Dan zuke ik mien troost
Gao 'k naor die blonde toe

Hee, kleine blonde
As alles mi'j mislokt
Dan wi'k jow as vertier
'k Heb vaeker mit jow smoktl

Kom-of

Bij sepiepen, riet en sloden
Ston et oold turfgrevershuus
Heit en Mem altieten vrotten,
Negen kiender, 't was een kruus.
A'k nog daenke hoe dat gaon is,
Meensken, 'k leuve jim wo'n kel
As ik van heur ooldste zeune
Alles now an jim vertel.

Hij zol leren, weren z' ofpraot
Ja, zien volk wol him dat toe.
Want hij zol een beter leven
An 'e studie mos hij doe.
En daor ha'n z' eerst ok gien spiet van
Haans zien leren wol mar best
Mar hij wodde 'r eigenwies van
Zag zien volk niet meer op 't laest!

Schaemde him dan pattietoeren
Veur de matte op 'e vloer
Veur de klompen, veur de knienen
As hij thus kwam keek hij zoer.
En hij klom de hiel tied hoger
Daor had hij 't verstaand wel veur
En op 't laeste wodde Haans doe
'n Hiel belangriek dirrekteur!

En hij trouwde mit 'n vrommes
Van kom-of al kakmadam
Die zien oolden iens niet zien wol
Want zij was van hoge stam.
As hij thus kwam, now en dan nog?

Daor moeĳ niet op rekeren, heur.
Iene keer in 't jaor as 't uutkwam
Kwam hiĳ biĳ zien oolden veur!

Evenpies praott' hiĳ an de deure
Mar hiĳ wol et huus niet in.
Ziĳ bleef waachten in de auto
Want dat spul was heur te min.
En al gauw gongen ze wieder
Toetten, zwaaiden nog een keer.
Ja, verempeld, ja, ze zwaaien!
Ankem jaor dan kommen ze weer!

'k Wol jim zeggen, 'k vien 't een schaande,
Hadden jim zoks niet eerder heard?
En toch leuf ik beste meensken . . .
Dat zoks vaeker wel gebeurt!

Dag !

In Tronde zal 't nog gaon,
Daor zej' mekere dag.
Ie maeken soms een praotien,
't Is Tronde waor zoks mag.
In Assen wodt et eers
Daor kikt men je nog an.
Daor méuj' mekeer nog aanzien,
't Is Assen, waor zoks kán.
Mar koj' dan in nog groter stad . . .
Dan ziej' mekere niet.
Daor kiek ie straolrecht veur jow uut,
Et meenske raek ie kwiet.
Et zol donkt mi'j toch beter wezen
As elk de aander zag.
Want as et overal zo wodt . . .
Zeg dan „t kontakt” mar . . . dag!

Engageerd

Iederiene praot d'r over
Iederiene zweert
Iederiene daenkt: „Ik ók!”
'k Bin ók zó „engageerd”.
Lou Links en Ruurd die rechts is,
Fraans Fluitien, Sjoerd Soldaot,
Tjeerd Tjaantel en Jan Jeuzel,
Bat Boer, Klaos Advekaot!
Die schrieven of die zingen,
Die praoten honderd uut.
Een ni'je warkgroep wodt et.
Et zoveulste besluit.
Ze maeken duzend stencils
En meerstal nog wel meer
Al bin ze nao een maond of wat
Nog vaeke lieke veer.
En wie dan drekt niet mit doen wil
Die krigt dan vot een sneer.
„Te oold. Te sloeg. Zoe'n iene
Die zicht et ja niet meer.”
Jan Maegien is veur hasjish,
Ruurd Rechts wil schoner waeter,
Lou Links die schrift pamfletten vol,
Gien iene hoolt de snaeter.
Mar soms dan vraog ie je wel of
Wat as ze 'r mit berieken.
Is et now echt zo „engageerd”,
Of zol 't er niet op lieken ??
Bi'j slot van zaeke, 't is een woord.
Haj't zó wel es bekeken?
Of bi'j soms deur die droktemaekers
Zo lievelao bezweken ??

.... Aj' warkelik je best mar doen,
Veur al wat j' interesseert!
Wie liefde veur et leven vuult,
Die nuum ik „engageerd”!
Dat zo bekeken bin vaeks eren
Die dure naeme weerd!
En daorum het dat modewoord
Mij 'n betien „inspireerd”!

Iene tweeje drieje viere, hoj!

Geef mi'j regen of geef mi'j de zonne
Of geef mi'j de haegel
Of geef mi'j de wiend die goest om ons huus, tra-la-laj,
Geef mi'j heide of geef mi'j de bossen
Of geef mi'j de wallen, of geef mi'j dat schip
In de vaort veur de sluus, tra-la-laj

Om te leven en mit de netuur
Graeg buten de rook
Dus niet in de stad mit zien drokke verkeer, tra-la-laj,
Mar de ruimte, de patties, de huzen
De voegels, de laenen, de vennen, de essen,
Wat willen we nog meer, tra-la-laj

Kiek, een doeve, en zie toch die hatten
De schofferd, de wiel
De gelegouw ropt, kiek een peerd in galop, tra-la-laj,
As 't now haast is, of zommer of winter
Et is mi'j om 't even, veurbi'j dattig graoden
Of sni'j op mien kop, tra-la-laj

Aj' oons vraogen waor as wi'j op doelen
Ja aj't niet begriepen
Toe pieker mar niet, want daor zingen we niet veur, tra-la-laj
Zet je zorgen an kaante, vergeet die,
En doe krek as oons en gao de netuur in
Dat gef't je zoe'n fleur, tra-la-laj

As ik naor de zeevoegels zwaai
Maeckt de doezeboolt echt gien lewaai
Mar ik zinge zo graeg a'k mien pattien langs paai:
Iene, tweeje, drieje, viere, hoj!

Asfalt

Asfalt hier, asfalt daar,
Overal ligt asfalt veur oons klaar.

Om et huus, op de diek,
Overal daar komt die zwatte kliek.

Karren vol, bult an bult,
Ligt die vieze teer en stinkt en smult.

Komt de wals . . . ridt et plat
't Hiele dörp dat liekt wat meer een stad.

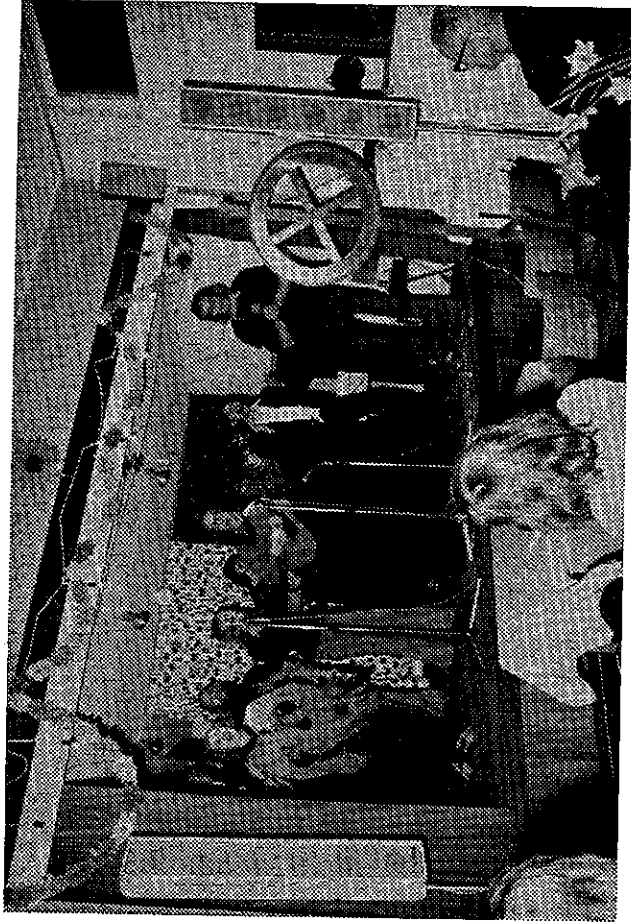
Krusing hier, B-weg daar
Weer een ni'je reesdiek veur oons klaar.

Et laand van Kuunder en van Lende
Mit schelpepatties op de heide
Mit klinkerdiek en zaandweg, bos en greide

Hool op.
Wodt asfaltbaene zonder aende.

Asfalt hier, asfalt daar.
Weer wat ni'je dieken veur oons klaar.

Asfalt krojen! Asfalt togen!
. . . Hebben wi'j meensken dan soms al
Asfalt in de ogen?

.... Stellingwarvers kun niet fietsen (Harbargespul, 1972-73)

Goold

Jan Fedden die ston vaeke
Bi'j d'ien of d' eer in 't kriet.
Betaelen jonges, how mar!
Jan Fedden dee dat niet.
De maelkoopman, de slaachter,
Ze klaegden honderd uut.
Et kon ja zo niet langer,
Dus kwam doe een besluit:
De deurweerder d'r henne.
Et was ja ál te briek.
Now zól die Jan betaelen,
Nów wol hi'j wel om liek.
Doe hi'j bi'j Jan zien huus kwam
Dee die slim overstuur.
„Mien goeie man, ik heb gien cent,
'k Betael mi'j blauw an huur.
Ja man, ik bin zo aarm,
Zo aarm as een huus.
Ik heb gien cent om hanen
Gien stuver he'k in huus.
Ik wil jow graeg betaelen,
Daor kuj' wel van op an.
Mar . . . how! Now wee 'k al wat,
Waacht even, beste man.
'k Betaele jow mit goold, heur.
Now hoef ik vast niet weer.
Et ooriezzer van Beppe,
Dat liekt jow daenk' niet reer”.
„Now Jan, da's wel genoeg,
Daor doe ik et wel veur.
't Is klaor! Ie bin d'r of,
Ik gao d'r weer vandeur”.

Mar doe de man weer thuis kwam
En 't ding nog es bekeek . . .
'k Heb zeggen heurd dat Jan zien goold
Wat riekelik veul op keuper leek!

Cristied

„Et is mi'j wat! Wat hej' d'r an?
Dat hiele kammenet.
Ze drokkedreten mar.
Gien iene die 't wat let.
Et kan toch zo niet langer now?
Oons laand dat het gien stuur.
Et wodt mi'j douk een bende,
En 't goed wodt veuls te duur!
Die Twiede Kaemer — 't is me wat.
Dat staemert mar wat deur.
Al bin ze now nog tegen . . .
Van 't haast dan bin ze veur!
Dat kan ja ok niet anders man,
Et is ja poletiek!
De kleine man betaelt!
Ae jong, et maekt je ziek!
„t Goedkoopte-eilaand" was toch vroeger
Oons kleine Nederland?
Mar now hooft men jandorie
Gien pries meer in de haand.
Ja krek . . . Et „eilaand van de duurte",
Dat bin we now. Of niet!
Dat „eilaand" dat verzopt nog
Van al die zwaorighied.
D'r moet donkt mi'j een kérel kommen.
'n De Gaille! Piet Hein! Een mán!
Gien slop- en-taail Gien sloegen ienel
Mar iene die as 't kán!"
Zoks heur ie ál te vaeke.
Ie heuren 't altied an.
En pattie meensken liggen
Daor naachs soms wakker van.

Mar da's donkt mi'j wat overdreven,
Dat iene dáór mit zit.
Zo lange d'r zó tjaanteld wodt ...
Dan váált et wel wat mit.
Al wódt d'r jeuzeld, kimmeneerd ...
't Is Hollaans! Een goed teken! En ...
De kaans op revolusie is
Veur disse iew verkeken!

Mis

Doctor Aanders Knorregien
Mit zien wetig snorregien
Wet d'r alles van.
Alles snapt die goeie man.
Dit is gruu en dat is geel,
Díe zicht goed, en díe kikt scheel.
Jan is prima, Griet is zus,
Daorum nietes, welles, dus.
Doctor Aanders Knorregien
Mit zien wetig snorregien
Wet d'r alles van!

Doctor Aanders Knorregien
Mit zien wetig snorregien
Het et daolik deur,
Meerstal is hi'j d'r niet veur,
Dít zegt Freud en dát vertier,
Zó is 't volk, en daarom bier,
Lest van Plato en van Hooft,
Is van Marcuse vaeks verdoofd,
Doctor Aanders Knorregien
Mit zien wetig snorregien
Het et daolik deur!

Doctor Aanders Knorregien
Mit zien wetig snorregien
Geft dan ok kritiek.
Dit is mis en dat is briek,
Dat is rommel, dít kultuur,
Dít goedkoop en datte duur,
Dat zal gaon, mar dit is mal,
Doctor kent et, overal.

Doctor Aanders Knorregien
Mit zien wetig snorregien,
Geft dan ok kritiek!

Doctor Aanders Knorregien
Mit zien wetig snorregien
En . . . sociale hatt'
Zoe'n salaris, is 't niet wat?
Zoks moet aanders, parlement.
Krigt een eer dan ok gien cent,
En bin klassen veul te groot,
Hebben meensken te min brood —
Doctor Aanders Knorregien
Mit zien wetig snorregien
En . . . sociale hatt'!

Doctor Aanders Knorregien
Mit jow wetig snorregien
Wij' nog even wieder zien?
Respecteer dan elk en dien!
Wees veur alleman een tolk,
Bruuk jow daenken veur et volk.
Eers moet veur jow „vorming” wis,
Nog et „akademisch mis-”
Doctor Aanders Knorregien
Mit dat wetig snorregien,
Wij' et es bezien?!

Tegere

snij
zijt rijger
zien snij
as wiend in wiendelaore.
dat daorum wijt de wiend
now snijger as snij

zij
zijt zijger
die vlokken
vlak bij mij —
hijger en hijger en
as lichte is de snij.
scharpe vlokke snidt
heur oge vrij.
wit-snidt-bit mar deur
en deur, en al mar
hijger en hijger.
snirpt in mien rogge.
Scharpe Knieft vaalt.
Mit.
Oons.
Tegere mit
Die Snij...

deurleren is mooi,
en ie kun hiel wat berieken,
ie kun alderdeegst zo veer kommen
dat ze je niet meer verstaon.
aj' dan nog mar even wieder deurleren,
dat ze je wél weer snappen kunnen.

De sexproef

Geert Jan van Jouke Fedden
Kwam lessend reer te kak,
De veearts mos hi'j henne,
De kaeter in de zak.
Want Klaosien die had vunnen:
„Dat beest moet oppereerd!
Dat jacht mar alles of,
Et is me zo niks weerd.
Hi'j migt mi'j ov'ral tegen,
Hi'j waetert mar wat vot.
Al kan et dier 't niet helpen,
't Is mi'j toch wat te bot”.
Dus mos men doe besluten.
De veearts wodde vraogd.
Mar och wat bin ze laeter
Nog vaeke daormit plaogd.

Zo lag die dikke roje
Now laankuut op 'e baank.
De veearts beug zien neuze
Dwas deur de kattestaank.
Zien brillegien dat zakte
Him omtrent op 'e mond.
En mit de diagnose
Gong Geert haost deur de grond.
Hi'j kon him wel vergriemen;
Die vrouwhu, altied wat.
Want de conclusie luudde:
„Dit is een vrouwtjeskat”!

Ballade van Hille van de Langelille

Ze was een hippentrippe
Ze warkte hier en daor
Ze varfde beide lippen
Dee statties in et haor.
Heur oolden wodden duvels
Heur baos was d'r mit an. . . .
Want Hiltien die wol vri'jen
Mit Jan en Alleman!

Ze hul van Klaos, van Garriet
Van Haans, van Jouk, van Piet
Van Jan en van de slaachter
De eren nuum ik niet.
Ze is een schoffien trouwd west
De smid nam heur as wief
Die gong heur gauw vervelen,
Gaf niet genoeg „gerief“!

Zij had wel duzend vrunden
Et kwam d'r niks op an
Ze had wel twintig kiender
Mit elk een ere van.
Ze had ze in Australië
In Spanje, Mexico,
Z' had overal heur kunde,
Van Buil tot Borkulo!

Ze was now elk bi'j langes west,
Et is ok altied wat,
Ze wol op 't laest wat aandere
Ze was dit leven zat!
Dat op een zommormorgen

't Was vlak bi'j Scharpenzeel,
Doe vunnen ze heur in een ekkelboom
De stroppe om de keell

Dat hoeft jim niet te spieten
Al is 't een lellebel
Al is zij in de hemel
Echt, zij vermaekt heur well
Want ien ding moej' nog weten
En dat is 't slot hiervan:
Om 't hoekien bi'j de poorte
Papt ze mit Petrus an!

Baard

Een baard — dat zegt men altemet —
Zol 't teken van geleerdhied wezen.
Zoe'n iene is verstaandig, jong,
En wies, en slim belezen!
Mar vraag ie 't mij? Ik twiefel toch!
En zet een uutoepteken!
Docht ie dat ik d' oold bok van Klaos
Tot de perfesters reken??

(naor v. d. Noot)

Nijmoods

Een dichtertien uut Spangehoeke
– Mij donkt een hiele toeke –
Zee laest: „Dat riemen volk, is uut de tied,
Alliend gevuul en meer ok niet!
Eers wodt et zo gauw „zoeke”!

Zo gong et op een maklikst . . . !

In vroeger tiden is toch mar
Meraokels veul gebeur.
Van Geert van Garriet Proemeboom,
Haj' dát verhael al heurd?
Hoe Klaos him veur et lappien hulf?
Dan za'k et jim vertellen.
Die Klaos van Haarm en Albertien
Daor haj't soms mit te stellen.
Want Klaos dat was zoe'n mannegien
Vol potsen en vol streken.
Dat mennig-iene het him daenk'
Op Klaos wel es verkeken.
Et was es op een zommerdag,
En Klaos lag in de baarm.
Want och, ok iene die niks dot,
Die het et wel es waarm.
Doe hi'j daor te bekommen lag,
Gong Geert an him veurbi'j.
Die schrok! En slim! Want Klaos die kreunde!
„Mien lief! Die pienel! Fi'j, fi'j, fi'j!
Oe Geert, ik hebbe toch zoe'n pienel!
En 'k heb zoe'n zere huid.
Ik kan 't haost niet meer uutstaon!”
Klaos jankte, kreunde 't uut!
En Geert had dreks al medelieden,
Want 't leek mit Klaos zo min.
Hi'j haelde vot een kroje op,
En tilde Klaos daor in.
Hi'j kroojde him naor huus toe.
Dat gong in 't zaand slim zwaor.
Mar doe ze d'r dan eind'lik weren . . .
. . . Was Klaos opiens weer klaor!

Ja, zégt me daor die schoelie: „Geert,
Veur jow he'k alle lof'.
En kwiek stapt' h'j de kroje uut —
„De piene zakt al of!”

Vietnam

Doe, viefenzestig . . .
Ban-de-bom?! Commenist!
Een geveer veur de wereld!
Verraod! Dát is 't!

Now, acht jaor laeter . . .
„Stop the war!” Schei toch uut!
Keer die zunde van 't meensdom!
Neem een vredesbesluit!

„Gelokkig”, zeggen ze, „gelokkig”,
„Wij moe'n bliede wezen,
Et aende is in zicht . . .
Douk komt er vrede!
Haost een goed nijsbericht??” . . .

De laeste man schöt.
Elke regering bödt
Pepieren vrede an . . .
De klokke lödt:
Bim-bam-bim-bam . . .!

Iene vraoge nog:
Wie zien geweten arft
Die schuld van de dood
Van die nów starft?

Kultuur

Kultuur dat is veur Geert en Klaosien
Veur een keuning en veur een boer
Veur de aarmen en veur de rieken
Ok al zegt men: „'t Is een toer”.

Kultuur is niet een grote kroje
Veur et kiend van de rieke man
Kultuur dat is van elk meenske
Ieder dot er wel wat an.

Kultuur dat is veur iederiene
Dikken, dunnen, groot en klein
Kultuur dat bin de oolde poken
Van 't Keuper-drok-draank-schrieversplein.

Kultuur dat is een haandvol speulgoed
Kultuur dat is veur jow en mi'j
Een aorig wiesien, een aorig lietien
En daor wo'n wi'j bliede bi'j.

Kultuur dat is gien hoge mieter
Gien schietveniend of kakmadam
't Is van De Fochtel en Langelille
En niet allienig van Amsterdam.

Kultuur dat is gien zwaore zille
Gien dure woorden bin d'r bi'j
Et is je zels een betien uteren
Van Trien en Berend, van jow en mi'j.

Doukies maek ik hier een aend' an
Ja ik stop d'r aansten mit

Mar ik schrieve nog vier riegels
Waor et donkt mi'j wel in zit:

Kultuur dat is veur allegere
't Is oons eigen oolde tael
't Is oons eigen doen en laoten . . .
En dat was 't slot van mien verhael!

Wi'j bin de zwarvers, wi'j bin de arvers
Van de kultuur!
Lig niet te mierken, lig niet te pierken,
Oonze kultuur!

Nog wat

In dit boekien lazzen jim wark uut de jaoren '70 t/m '73. Veur inkelde riempies he'k idenen van eren opdaon. Ok van dit plak of: daank daorveur, meensken! Jim lazzen dingen, die mi'j slim doende holen hebben. Hier en daor es een striekerd en een sneer, es wat schilderi'jgies, en zo. De vraoge wat as hierbi'j now „literatuur” hieten mag, is veur mi'j op 't heden krek lieke belangriek as de vraoge hoeveul percent d'r van dit en dat in et pepier van dit boek zit. Et staot er, et is schreven. Ik sluit d'r een tied van mien leven mit of, klaor, punt. Schrieven is trouwens veur mi'j een idee plus de „vorm” die de „vent” d'r an gef, en niet al te veule hocus-pocus daor om henne. Al zol ik an mien wark bi'jgelieks nog hiel wat veraandren kunnen, ik schriewe weer mit Huxley (die ik zo wardeer omdat hi'j zo dudelik in zien boek een wereld zien lat, die we niet hebben moeten): „En daorum verzet ik mi'j tegen de verleiding om vot te zakken in een artistiek berouw, en laot mar liever et goeie èn et minne mit rust. Ik daenke mar liever over wat eers!”

De groetenis, tot kiek!
Henk

Dit kwam uut de foddelpenne

Jan mit de pette	9
Dichter	11
Jan Meiske	12
Laeste keer	14
De bakkiesman	15
Piepmoes	16
Makkinge	18
Jaorgetiedenronte	19
Hujjinge	21
Stellingwarver onzinnig draanklied 2073 ^{1/2}	22
Gelokkige meensken	24
Woef	25
Aarme Miene	26
Burgerlike staand	27
Veurlighting	29
Oolde plaets	30
Laeste zommerdag	31
Lendelaand	32
Hee kleine blonde	33
Kom-of	35
Dag	37
Engageerd	38
Iene tweeje drieje viere hoj	40
Asfalt	41
Goold	43
Cristied	45
Mis	47
Tegere	49
Deurleren	50
Sexproef	51
Ballade van Hille van de Langelille	52
Baard	54

Nijmoods	55
Zo gong et op een maklikst	56
Vietnam	58
Kultuur	59
Nog wat	62

Doe Henk Bloemhoff vlak veur en in zien burgerdienstied an de gang gong mit et bi'j mekeer geren van Stellingwarver woorden en utdrottings, kwam hi'j in de kunde mit et wark van H. J. Bergveld. Van die bekende schriever kwam d'r al gauw een boekien: 'De Oolde Pook'. Deur et wark van Bergveld begon hi'j aorigheid an de schrieveri'je in et Stellingwarfs te kriegen. Omdat hi'j him interesseerde veur volkslieties (Donovan, Dylan, Boudewijn, Miel Cools, Joni Mitchell) begon hi'j daor ok mit. Mit Stellingwarver lieties kwam hi'j bi'jgelieks in een radioprogramme van Rients Gratama, en in negen Ronoprogrammes die daor uut vot kwammen: 'Op 'e Schostienmaantel'. Hi'j schreef o.e. veur de blaeden 'Ni'je Ooststellingwarver', 'Liwwadder Kraante' (in de rubriek: 'Uut de Pultrum van de Stellingwarven') en in 'De Ovend', et tiedschrift van de Stellingwarver Schrieversronte. In et dörpsblad van Oolde- en Ni'jberkoop schreef hi'j oolde woorden en utdrottings, en veur 'Et Harbargespul'-kabaretprogramme '72-'73 een peer teksten en de meerste lieties. As student Nederlaans is hi'j doende mit onderzuuk van de Stellingwarver tael.